

τος, τὸν περὶ στρατολογίας αὐτοῦ νόμον καὶ τὴν ἐκποίησιν μέρους ἐκ τῶν ἐθνικῶν κτημάτων διὰ μόνας τὰς χρείας τοῦ τακτικοῦ σώματος. Τότε μοι εἶπε: «Συνεφρονήσαμεν ὅσοι ἐκ τῶν προκρίτων ἔχομεν συγγενεῖς ἐν ἡλικίᾳ διὰ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ τοὺς ἐγγράψωμεν εἰς τὸ τακτικόν, ὅπως δώσωμεν τὸ παράδειγμα, ἐλήφθησαν δὲ μέτρα σύντονα ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως καὶ συντηρήσεως αὐτοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ σὺ θέλεις τὸ κάμει προθύμως.» Ὁ Μαυροκορδάτος πρόεβλεπεν ἀναμφιβόλως ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς τακτικῆς δυνάμεως τοσαύτη μέριμνά του ἤθελε ψυχράνει τὴν φιλίαν τινῶν ἐκ τῶν ὀπλαρχηγῶν, ἰδίως δὲ τῶν Στερεοελλαδιτῶν, πρὸς ὄφελος τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του, οἵτινες ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ὑποβάλωσι τὴν ψυχρότητα ταύτην. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνῃ ἡ περίστασις αὕτη τοῦ πολιτικοῦ τοῦ βίου, ἣτις ἀπεδείκνυε τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ ἀνδρὸς χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ὁ Φαβιέρος, ἐνοῶν καὶ ἐκτιμῶν τὴν θυσίαν ταύτην, ἀφωσιώθη εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Μαυροκορδάτου, οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀλλοιωθεῖσαν ἐκ τῆς προτιμήσεως ἣν οὗτος εἶδεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν, ὅπερ εἰς τὸν Φαβιέρον ὡς Γάλλον δὲν ἤρεσκε· διότι ἦτο βέβαιος ὅτι ἡ φιλοπατρία του καὶ οὐχὶ κομματικὸς σκοπὸς ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως ταύτην. Πάντοτε τὸν ἤκουον ὁμιλοῦντα μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τοῦ Μαυροκορδάτου· μετὰ δὲ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τούτου, καίτοι γαλλοφρονούντων, οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν. Εὐχαριστεῖτο δὲ ὁ Φαβιέρος ἀκούων ὅτι ὁ ἀκριβέστερος γνώμων τῆς πατριωτικῆς καὶ συνετῆς πολιτικῆς τοῦ Μαυροκορδάτου ἦτον οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι, διότι οἱ πλείστοι αὐτῶν ἦσαν ἀληθῶς ἐκ τῶν μᾶλλον φιλονόμων, ἐκ τῶν μᾶλλον φίλων τῆς τάξεως μεταξὺ τῶν προκρίτων τοῦ τόπου, τῶν ὀπλαρχηγῶν, τῶν λογίων καὶ τῶν φιλελλήνων.

(Ἐργάφῃ κατὰ τὸ 1871 ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γεωργίου Καρατζᾶ).

Ο ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΦΟΝΕΥΣ

(Διήγημα ὑπὸ Edgar Poe.)

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 191.)

Ἡ αὔλειος θύρα εἶχεν ἀφεθῆ ἀνοικτὴ καὶ ὁ ἐπισκέπτης εἰσῆλθε χωρὶς νὰ κρούσῃ τὸν κώδωνα, ἀνέβη δὲ πολλὰς βαθμίδας. Ἀλλ' εἶτα ἐφάνη ὅτι ἔστη ἐνδοιάζων, καὶ ἠκούσαμεν ὅτι κατῆλθε τινὰς βαθμίδας. Ὁ Δυπὲν ἔσπευσε πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἠκούσαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνέβαινε πάλιν. Νῦν ὅμως δὲν πεστράφη, ἀλλὰ προχωρήσας θαρραλέω βήματι, ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ ἡμετέρου δωματίου.

«Ἐμπρός!» ἐφώνησεν ὁ Δυπὲν μετὰ προσηγοῦς τόνου φωνῆς.

Ὁ ἀνὴρ εἰσῆλθεν. Ἦτο ὡς ἐφαίνετο ναυτικός — ὑψηλός, ῥωμαλέος, μυώδης ἀνὴρ· ἡ φυσιογνωμία του ἤλεγχεν ἰταμότητα καὶ ἀφοβίαν, δὲν ἐνέπνεεν ὅμως ἀντιπάθειαν, οὐδ' ἤγειρε προκατάληψιν κατ' αὐτοῦ· τὸ ἡμισυ πρόσωπόν του ἐκάλυπτε πυκνὸς μύσταξ καὶ παραγναθίδες. Ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα στερεὰν ῥάβδον ἐκ ξύλου δρυός, ἐφαίνετο δὲ ὅτι δὲν ἔφερεν ὄπλον τι κεκρυμμένον. Προσκλίνας ἀδεξίως, μᾶς ἐκαληστέρισεν. Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ὁμοίαζε τῶν κατοίκων τοῦ Neufchatel, προέδιδεν ὅμως τὴν παρισιακὴν καταγωγὴν του.

— «Καθίστατε, φίλε μου, εἶπεν ὁ Δυπὲν. Ἐρχεσθε πιθανῶς διὰ τὸν οὐραγκουτάγκον; Τῆ ἀληθείᾳ σὰς ζηλεύω διὰ τὸ ζῶον· εἶνε ὡραῖον καὶ ἀναμφιβόλως μεγάλης ἀξίας. Πόσων ἐτῶν νὰ ἦνε;»

Ὁ ναυτικὸς ἀνέπνευσε ἐλευθέρως, ὡς ἀνακουφισθεὶς ἐκ μεγάλου βάρους, καὶ ἀπήντησε θαρρύντως:

«Δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸ προσδιορίσω ἀκριβῶς, ἀλλὰ μόλις θὰ ἦνε ὁ πιθήκος τεσσάρων ὡς πέντε χρόνων. Τὸν ἔχετε ἐδῶ;

— Ὡ ὄχι! δὲν ἔχομεν ἐδῶ κατάλληλον μέρος διὰ νὰ τὸν φυλάξωμεν. Εὐρίσκεται εἰς τὸν σταῦλον ἐνὸς ἐνοικιαστοῦ ἵππων, εἰς τὴν ὁδὸν Δυβούργ, ἐδῶ πλησίον, καὶ δύνασθε νὰ τον πάρετε αὐριον τὸ πρωῖ. Ἡμπορεῖτε ὅμως νὰ ποδεῖξετε πῶς σεῖς εἴθε ὁ ἰδιοκτήτης;

— Βέβαια ἤμπορῶ.

— Πολὺ λυπούμαι, ποῦ θὰ σὰς ἀποδώσω τὸ ζῶον.

— Δὲν ἔχω τὴν ἀπαίτησιν νὰ ὑπάγῃ χαμένος ὁ κόπος σὰς, κύριε, εἶπεν ὁ ἀνὴρ. Τοῦτο δὲν τὸ ἐπιθυμῶ καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ πληρώσω ἀμοιβὴν διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ζῴου... δηλαδὴ ἀμοιβὴν ἀνάλογον.

— Τοῦτο εἶνε δικαιοῦστατον, ὑπολαβὼν εἶπεν ὁ φίλος μου. Ἀλλὰ τί νὰ ζητήσω ὡς ἀμοιβήν; Ἄφες νὰ σκεφθῶ ὀλίγον. Ἄ! ναί! Ὡς ἀμοιβήν νὰ μοὶ διηγηθῆτε ὅλα, ὅσα εἰξέυρετε περὶ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Μόργκ φόνου.»

Ὁ Δυπὲν εἶπε τοὺς τελευταίους λόγους ταπεινῇ τῇ φωνῇ καὶ πολὺ ἡσύχως. Ἐπίσης ἡσύχως ὑπῆγεν εἰς τὴν θύραν καὶ ἐκλείδωσεν αὐτήν. Εἶτα ἐξήγαγε πιστόλιον καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἀταράχως καὶ ἄνευ σπουδῆς ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ναυτικοῦ ἐκοκκίνησεν, ὡς νὰ ἐπῆλθεν αὐτῷ ἀποπληξία. Ἀνεπήδησε καὶ ἤρπασε τὴν ῥάβδον του. . . ἀλλὰ παραχρῆμα πάλιν κατέπεσε τρέμων καὶ κάτωχρος ἐπὶ τῆς ἔδρας του. Οὐδὲ λέξιν ἐδύνατο νὰ διαρθρώσῃ τὸν ἐλυπήθην ἐκ καρδίας.

«Ταράττεσθε χωρὶς ἀνάγκην, φίλε μου, χωρὶς κάμμιν ἀνάγκην, εἶπεν ὁ Δυπὲν προσηνέστατα. Δὲν διανοοῦμεθα νὰ σὰς κάμωμεν κἀνὲν κακόν· σὰς δίδω τὸν λόγον μου ὡς ἐντίμου ἀνδρὸς καὶ

ὡς Γάλλου, ὅτι δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ σας βλάψωμεν. Ἐγὼ ἐσηματισμένην ἀκράδαντον πεποίησιν, ὅτι εἶσθε ἀθῶος τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Μόργκ διαπραχθέντος στυγεροῦ ἐγκλήματος, ἂν καὶ δυσκόλως θὰ δυνηθῆτε νάρνηθῆτε, ὅτι εἴχετε καὶ σεῖς κἀπὸς τὸ μέρος σας. Ἐξ ὧσων εἶπον ἐπέστηθε βεβαίως ὅτι ἐγὼ εὔρον τρόπον νὰ λάβω ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ τὸν τρόπον αὐτὸν οὐδὲ κἀν νὰ φαντασθῆτε δύνασθε. Τὰ πράγματα ἔχουσιν οὕτω: Οὐδὲν ἐπράξατε, ὅπερ ἐδύνασθε νὰποφύγητε, πάντως δὲ οὐδεμία ἀξιόποιος πράξις σας ἐπιβαρύνει. Οὐδὲν ἠρπάσατε ἐκ τῆς οἰκίας, καίτοι ἐδύνασθε νὰ πράξητε τοῦτο ἀτιμωρητί. Ὅθεν δὲν ἔχετε ἀνάγκη νὰποκρύψητε τίποτε. Ἀφ' ἐτέρου δέ, ὡς τιμιος ἄνθρωπος, ἔχετε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἴπητε ὅσα εἰξεύρετε, διότι εἰς ἀθῶος κατηγορεῖται διὰ τὸ ἐγκλημα, τοῦ ὁποίου τὸν αὐτουργὸν σεῖς γνωρίζετε.»

Ἐν ᾧ ὠμίλει ὁ Δυπέν, ὁ ναυτικός συνῆλθε βαθμηδὸν εἰς ἑαυτὸν, μόνον ἢ προτέρα ἰταμότης αὐτοῦ ἐξέλιπε καθ' ὀλοκληρίαν.

«Ἔτσι νὰ ἔχω τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ! εἶπε μετὰ μικρὸν διάλειμμα. Θὰ σας διηγηθῶ ὅλα ὅσα εἰξεύρω, ἀλλὰ δὲν θὰ πιστεῦσῃτε οὔτε τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα θὰ σας εἴπω. Θὰ ἦνε ἀνοησία μου νὰ περιμένω νὰ τὰ πιστεῦσετε. Καὶ ὅμως εἶμαι ἀθῶος, καὶ θέλω νὰ ξελαφρώσω τὴν καρδίαν μου καὶ ἄς πάθω ὅ τι πάθω!»

Ἡ ὁμολογία του ἦν ἐν συντόμῳ τοιαύτη: Πρὸ μικροῦ εἶχε ταξιδεύσει εἰς τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος. Μέρος τοῦ πληρώματος, ἐν οἷς καὶ αὐτός, ἀπέβη εἰς Βόρνεον, καὶ ἐξέδραμε πρὸς διασκέδασιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου. Τότε δὲ συνέλαβε μεθ' ἐνὸς συντρόφου του τὸν οὐραγκοτάγκον. Ὁ σύντροφός του ἀπέθανε καὶ οὕτω ἀπέμεινε ἐκεῖνος μόνος κτήτωρ τοῦ ζῶου. Ἀφ' οὗ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν πολλὰ ὑπέφερον ἐκ τῆς ἀδαμάστου ἀγριότητος τοῦ θηρίου, κατῴρθωσε τέλος νὰ περιορίσῃ ἀσφαλῶς αὐτὸ ἐν τῇ ἰδίᾳ του κατοικίᾳ ἐν Παρισίοις. Ὅπως δὲ μὴ προσελύσῃ τὴν ὀχληρὰν περιεργίαν τῶν γειτόνων προσεπάθησε νὰ κρατῇ αὐτὸ ἐπιμελῶς ἀποκεκρυμμένον μέχρις ὅτου ἐπουλώσῃ ἐντελῶς μία πληγὴ τοῦ ποδὸς προερχομένη ἐκ σκόλοπος. Ἐσκόπει δὲ θεραπευθῆν νὰ τὸ πωλήσῃ.

Τὴν νύκτα ἢ μᾶλλον τὴν πρωΐαν τοῦ φόνου, ἐπανελθὼν ἐκ φιλικῆς συμποσίου, εὔρε τὸν πίθηκον ἐν τῷ ἰδίῳ του κοιτῶνι, ὅπου κατῴρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ ἐκ παρακειμένου δωματίου, ἐνθα ὑπελάμβανεν αὐτὸν ὁ ναύτης ἀσφαλῶς κλεισμένον. Κρατῶν τὸ ζυράφιον ἐν τῇ χειρὶ καὶ σαπωνισμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, ὁ οὐραγκοτάγκος ἐκάθητο πρὸ τοῦ κατόπτρου, προσπαθῶν νὰ ζυρῖσῃ ἢ θελε νὰ μιμηθῇ τὸν κύριόν του, ὃν πολλὰκις ἴσως εἶδεν διὰ τῆς κλειθρίας κείροντα οὕτω τὸν πώγωνα. Περίτρομος, διότι εἶδε τόσῳ ἐπικίν-

δυνον ὄπλον εἰς τὰς χεῖρας ἀγριωτάτου θηρίου, ἱκανοῦ νὰ ποιήσῃ χρήσιν αὐτοῦ, ἔστη ὁ ἀνὴρ πρὸς στιγμὴν ἀμφιρέπων καὶ ἀμνηχανῶν. Ἐπειδὴ δὲ πάντοτε κατῴρθον νὰ δαμάξῃ τὸ ζῶον διὰ μιᾶς μᾶστιγος, καὶ ὅτε ἀκόμη κατελαμβάνετο τοῦτο ἐκ θηριωδεστάτων ὀρμῶν, ἔτρεξε νὰρπάσῃ αὐτήν. Ἀλλ' ἰδὼν ὁ οὐραγκοτάγκος τὴν μᾶστιγα ἐξῆλθε διὰ τῆς ἀνοικτῆς θύρας τοῦ δωματίου, κατέβη τὴν κλίμακα καὶ ἐκ τινος παραθύρου, ὅπερ κατὰ δυστυχίαν ἦτο ἀνοικτόν, ἐπήδησεν εἰς τὴν ὁδόν.

Ὁ Γάλλος ἠκολούθησεν αὐτὸν ἐν ἀπογνώσει. Ὁ πίθηκος κρατῶν πάντοτε τὸ ζυράφιον ἐν τῇ χειρὶ, ἔστη ἐπὶ μικρὸν καὶ ἐχειρονόμει πρὸς τὸν διώκοντα, μέχρις ὅτου ἐπλησίασεν οὗτος· τότε δ' ἐτράπη πάλιν εἰς φυγὴν. Ἡ καταδιώξις ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ. Αἱ ὁδοὶ ἦσαν ἔρημοι, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο περὶπου τρίτη μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ὅτε ὁ φυγὰς ἐφθάσεν εἰς τινὰ δρομίσκον ὀπισθεν τῆς ὁδοῦ Μόργκ, εἴλκυσεν αἰφνίως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ τετάρτῳ ὀρόφῳ τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Λεσπαναὶ διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου ἀπαυγάζον φῶς. Ἐτρεξεν εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδε τὸ σύρμα τοῦ κεραυναγωγοῦ, ἀνερριχθῆ μετ' ἀπιστεύτου εὐκηνσίας, ἐδράξατο τοῦ φύλλου τοῦ παραθύρου, ὅπερ ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἀνοικτόν, καὶ μετεωρισθεὶς δι' αὐτοῦ ἐπήδησεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης. Πάντα ταῦτα συνέβησαν ἐν ἀκαρεῖ. Εἰσπηδήσας εἰς τὸ δωμάτιον ὁ οὐραγκοτάγκος ὤθησε πρὸς τὰ ἔξω πάλιν τὸ παραθυρόφυλλον.

Ὁ ναυτικός ἐχάρη ἅμα καὶ κατεταράχθη. Ἦλιπζε πλέον, ὅτι θὰ συλλάβῃ τὸ ζῶον, διότι ἀλλαχόθεν δὲν ἐδύνατο νὰ ἐκφύγῃ, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ σύρματος τοῦ ἀλεξικεραύνου, οὗ πλησίον ἴστατο ἐκεῖνος. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως εἶχε σπουδαίους λόγους ἀνησυχίας, φοβούμενος μὴ ὁ πίθηκος διαπραξῇ τι κακὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐκ τῆς ιδέας ταύτης ὀρμώμενος ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διώξιν.

Ναυτικός ἀνὴρ δὲν ἔχει μεγάλην δυσκολίαν νὰανερριχθῇ εἰς τὸ σύρμα κεραυναγωγοῦ· ὅτε ὅμως ἐφθασε πλησίον τοῦ παραθύρου, ἔστη ἀμνηχανῶν. Τὸ μόνον ὅπερ ἐδύνατο νὰ κάμῃ, ἦτο νὰ κύψῃ πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὸ σῶμα, ὥστε νὰ βλέπῃ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη θεὰ ἐνέπλησεν αὐτὸν φρίκης καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰφίση τὸ σύρμα καὶ νὰ κρημισθῇ. Τότε ἴσα ἴσα ἠκούσθησαν αἱ περίτρομοι κραυγαί, αἱ ἐξεγείρασαι τοῦ ὕπνου τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ Μόργκ οἰκοῦντας. Ἡ κυρία Λεσπαναὶ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, φοροῦσαι νυκτικὰς ἐσθῆτας, ἠσκολοῦντο εἰς κατάταξιν ἐγγράφων ἐν τῷ ἤδη μνημονευθέντι σιδηρῷ κιβώτιῳ, ὅπερ εἶχον τοποθετήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου. Ἦν δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοικτόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐξαχθέντα ἔκειντο ἐπὶ τοῦ δαπέδου. Τὰ

θύματα θά ἐκάθητο, ἔχοντα ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὸ παράθυρον, καὶ ὑπολογιζομένου τοῦ διαρρέυσαντος χρόνου ἀπὸ τῆς εἰσπηδήσεως τοῦ πιθήκου καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν κραυγῶν, δὲν παρετήρησαν αὐτὸν ἀμέσως. Πιθανῶς δ' ἐνόμισαν, ὅτι τὸ παράθυρον ἐκλείσθη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Ὅτε ὁ ναυτικός ἐκύνταξεν ἀπὸ τὸ παράθυρον, τὸ γιγάντειον θηρίον εἶχεν ἀρπάσει ἀπὸ τῆς λελυμένης κόμης τὴν κυρίαν Δεσπαναί καὶ μιμούμενον τὰς κινήσεις κουρέως περιέφερε τὸ ζυράφιον περὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἡ κόρη λιποθυμήσασα, ἔκειτο ἐκτάδην χαμαὶ ἀκίνητος. Αἱ κραυγαὶ καὶ ἡ ἀντίστασις τῆς πρεσβύτιδος, αἰσθανομένης ἀποσπωμένες τὰς τρίχας τῆς κόμης, ἠρέθισαν τὸ ζῶον, καὶ αἱ κατ' ἀρχὰς πιθανῶς φιλοπαίγμονες προθέσεις αὐτοῦ μετεδλήθησαν εἰς ὀργὴν καὶ λύσσαν. Διὰ σθεναρᾶς κινήσεως τοῦ μυῶδους βραχίονος αὐτοῦ ἐχώρισε σχεδὸν καθ' ὀλοκληρίαν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ κορμοῦ. Ἡ τοῦ αἵματος θεὰ ἐπηύξησε τὴν μαίαν αὐτοῦ. Τρίζον τοὺς ὀδόντας, μὲ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοὺς ὤρμησεν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς κόρης, ἐνέπηξε τοὺς φοβεροὺς ὄνυχας του εἰς τὸν λαιμὸν αὐτῆς, καὶ τοὺς ἐκράτησε στερεῶς μέχρις οὗ τὴν ἀπέπνιξε. Τότε τὸ περιπαπταῖνον βλοσυρὸν καὶ ἄγριον βλέμμα του ἠτένισε τυχαίως τὴν ἐκ φρίκης ἐμβρόντητον ὄψιν τοῦ κυρίου του. Ἡ λύσσα τοῦ ζώου, ἐνθυμηθέντος ἴσως τὴν ἀπειλητικὴν μάστιγα, μετετρέπη παραχρῆμα εἰς φόβον. Συνεῖδος ὅτι διέπραξεν ἀξιοποῖνα, ἐζήτησε νάποκρύψῃ τὰ αἰματηρὰ ἔργα του καὶ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ περιθέον τὸ δωματίον, μετετόπιζε καὶ ἔθραυε τὰ σκεύη, καὶ ἔρριψε τὸ στρώμα ἐκ τῆς κλίνης. Τέλος ἤρπασε τὸν νεκρὸν τῆς κόρης καὶ ἔχωσεν αὐτὸν εἰς τὴν καπνοδόχην, εἶτα δὲ λαβὸν τὸ σῶμα τῆς πρεσβύτιδος, ἐσφενδόνησεν αὐτὸ κατακέφαλα εἰς τὴν αὐλὴν.

Ὅτε ὁ πίθηκος ἐπλησίασε μὲ τὸ ἠκρωτηριασμένον πτώμα εἰς τὸ παράθυρον ὁ ναύτης ὑπέχωρσε περιδείξ, ὠλισθήσεν εἰς τὸ σύρμα καὶ κατελθὼν ἐπανάηθεν ἐν σπουδῇ οἰκαδε καταληφθεὶς ὑπὸ φρίκης, καὶ φοβούμενος ἅμα τὰ ἐπακόλουθα τοῦ ἔργου τοῦ οὐραγκουτάγκου ἐγκατέλιπεν αὐτὸν εἰς τὴν τύχην του. Αἱ λέξεις ἃς ἤκουσαν οἱ ἀναβαίνοντες τὴν κλίμακα ἦσαν αἱ περιδεῖς κραυγαὶ τοῦ Γάλλου, ἐνούμεναι μετὰ τῆς δαιμονικῆς κλαγγῆς τοῦ θηρίου.

Σχεδὸν περιττὸν κρίνω νὰ προσθέσω ἄλλο τι. Ὁ πίθηκος φαίνεται, ὅτι ἔφυγεν ἐκ τοῦ παραθύρου μικρὸν πρὸ τῆς διαρρηξέως τῆς θύρας. Τὸ παράθυρον, ἀφ' οὗ ἐπήδησεν εἰς τὸ σύρμα, πιθανῶς ἡμικλείσθη ἔπειτα ἀφ' ἑαυτοῦ. Τὸ ζῶον ἀνευρέθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ἐπωλήθη ἀντὶ μιμήματος οὐκ εὐκαταφρονήτου εἰς τὸν *Βοτανικὸν κήπον* τῶν Παρισίων. Ἀνακοινωθέντων τῶ διευθυντῇ τῆς ἀστυνομίας

τῶν διατρεξάντων, ὁ Δεμπὸν ἀφέθη ἐλεύθερος. Ὁ δὲ διευθυντής, καίπερ ἄλλως φιλικώτατα διακείμενος πρὸς τὸν φίλον μου, δὲν ἐδυνήθη ὅμως νάποκρύψῃ τὴν δυσαρέσκειάν του ἐπὶ τῇ τροπῇ ἣν ἔλαβεν ἡ ὑπόθεσις, καὶ ἔσχε μάλιστα τὴν τόλμην νὰ ὑπαινιχθῇ διὰ σαρκαστικῶν λόγων, ὅτι καλὰ θά ἔκαμνε καθεὶς νάσχολῆται εἰς τὰς ἰδίας του ὑποθέσεις.

« Ἀφες τον νὰ λέγη! εἶπεν ὁ Δυπέν, μὴ ἀξιώσας ἀπαντήσεως τοὺς λόγους τοῦ διευθυντοῦ. Ἀφες τον νὰ λέγη. Ζητεῖ νὰ ἐπαναπαύσῃ τὴν συνείδησίν του, ἐγὼ δὲ εἶμαι ἠὺχαριστῆμένος διότι τὸν κατενίκησα ἐν τῷ ἰδίῳ πεδίῳ του. Καίτοι δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξεύρῃ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος, ὅμως αὐτὴ δὲν εἶνε καὶ ἀξία τόσου θαυμασμοῦ, ὅσον ὑποθετεῖ ἐκεῖνος, διότι, μεταξύ μας, ὁ φίλος διευθυντής εἶνε λιαν πονηρὸς καὶ τούτου ἕνεκα δὲν εἶνε συνετός. Οὐδὲν ἤττον εἶνε ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ μοὶ ἀρέσκει ἰδίως δι' ἐν πλεονέκτημα, δι' οὗ κατώρθωσε νὰ στερεώσῃ τὴν φήμην του ἐπὶ ἀγγινοῖα· ἐννοῶ τὸ πλεονέκτημα «τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸ ὑπάρχον καὶ ἐρμηνεύειν τὸ μὴ ὑπάρχον¹.»

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Αἱ ἀπὸ κοινού ἐργασίαι περὶ τὸν ἠλεκτρισμὸν τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς προσοχὴ τοῦ κοινού. — Ἡ μεταφορὰ ἠλεκτρικῶς τῶν μηχανικῶν δυνάμεων διὰ τῶν μηχανῶν τοῦ Gramme. — Ἱστορικὸν τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐργασιῶν τῶν ἐπιστημόνων. — Τὰ διάφορα ἐπιτυχῆ πειράματα τοῦ γάλλου Marcel Deprez. — Ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐν τῇ γαλλικῇ πόλει Grenoble. — Τὸ μετ' ὀλίγον προετοιμαζόμενον τελευταῖον πείραμα τὸ ἀποφασίσον ὀριστικῶς περὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐφευρέσεως ταύτης. — Ἡ ἐκδηλουμένη κίνησις καὶ ζωηρότης περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐφευρέσεως. — Ὅργανα ρυθμιστικὰ τῆς κινήσεως τῶν μηχανῶν καὶ λογιστικὰ τοῦ καταναλισκομένου εἰς μηχανικὴν ἐργασίαν ἠλεκτρισμοῦ. — Ἀνακοινώσεις σπουδαῖα ἐν τῇ ἐν Παρισίοις διεθνεῖ ἐταιρίᾳ τῶν ἠλεκτρολόγων περὶ τῶν δευτερευόντων παραγωγῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ ἡ ἐλπίζομένη μεγάλη δι' αὐτῶν ἀναμόρφωσις εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. — Ἐφαρμογὴ τῶν δευτερευόντων παραγωγῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὸν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν ὀλοκληροῦ τοῦ μήκους τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. — Νέα ἀνακάλυψις ἐπαληθεύουσα τὴν νέαν θεωρίαν τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ ἀποκαλύπτουσα νέαν καὶ ἄφρονον πηγὴν ἠλεκτρισμοῦ. — Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεθνεῖ ἐν Παρισίοις ἐταιρίαν τῶν ἠλεκτρολόγων.

Παρετηρήθη, ὅτι κατ' ἐποχὰς οἱ ἐργάται τῆς ἐπιστήμης φέρονται πάντες ὡς ἐκ συνεννοήσεως καὶ ἀσχολοῦνται περὶ ἐν ἀντικείμενον, περὶ τὸ ὁποῖον μετ' ἰδιαζούσης ζωηρότητος καὶ ἀμίλλης ἐργάζονται. Τὴν ἀπὸ κοινού δὲ ταύτην ἐργασίαν τῶν ἐπιστημόνων, ἐννοεῖται, παρακολουθεῖ καὶ ἡ διεγειρομένη ζωηρὰ προσοχὴ τοῦ κοινού, καθ' ὅσον πάντοτε διὰ τῶν νέων τούτων προσπαθειῶν καὶ ὡς ἐκ συνδυασμοῦ πυρετωδῶν ἐρευνῶν

(1) Ρουσοῦ, Νέα Ἑλοῖζα.